

føres Proces og stor Skade deraf opstaa. Man maa ogsaa huske paa, at der kan komme de Tilfælde, hvor en Kreditor anser det for sin Skyldighed af Hensyn til sin egen og Familiens Velfærd at optræde haardere og skarpere overfor Debitor, end vi er vant til at se her. Meget vil vel blive ordnet ad forligsmæssig Vej derved, at man indrømmer den fornødne Henstand, men man kan ikke vide, hvilke Forhold der kan indtræde, og det er dog bedre nu i Ro at overveje og træffe Bestemmelse om, hvad der vil være hensigtsmæssigt under disse Forhold, end at sige, saaledes som den meget ærede Ordfører sagde: Vi kan altid gøre det, naar der senere viser sig Nødtilstand, saa kan vi se at raade Bod paa den. Jeg tror, det er klogere, inden Nødtilstanden er indtraadt, at overveje, hvilke Foranstaltninger man, hvis den skulde indtræde, bør have for at imødegaa den, og saa tror jeg ikke, man kan komme til mere begrænsede Henstandsbestemmelser end dem, der foreslaas her. Man maa ogsaa huske paa, at det ikke, som den ærede Ordfører sagde, kommer til at gaa ud over Kreditor. Thi Dommeren og Meddomsmændene skal netop overveje, om Debitor skal have Henstand, ogsaa under Hensyn til Kreditors Forhold. Derfor tror jeg, at der her er taget ethvert rimeligt Hensyn, og at det foreliggende Forslag er vel overvejet. Jeg maa derfor gentagende anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod de stillede Ændringsforslag under Nr. 1.

Lange: Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hey) udtalte, at han ønskede, at man skulde tage Forbehold for de forretningsdrivende, som var indkaldte under Fanerne. Jeg skal for mit personlige Vedkommende tilstaa, at jeg med Glæde skulde stemme derfor, men jeg tror ikke, at det nu er nødvendigt, fordi det er min fulde Overbevisning, at der ikke findes en eneste Fabrikant eller Grossist i Danmark, der vil nægte en indkaldt Mand Henstand, naar han som Følge af Indkaldelsen ikke er i Stand til at betale. Jeg gad se den Fabrikant eller Grossist, der vil nægte vedkommende indkaldte Henstand med Betalingen af Gælden.

Hey: Det ærede Medlem har maaske Ret, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der er en betydelig Forskel paa, om den paagældende har en Ret eller skal modtage en Naadehandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa ogsaa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vedkommende kan selv være forretningsdrivende, og hvem hjælper ham saa?

Trier: Den ærede Ordfører udtalte, at det indenlandske Moratorium var fremkaldt af det udenlandske og derfor kun havde for Øje, hvad der ganske nødvendigt blev fremtvunget af Hensyn til Udlandet. Det er vel rigtigt nok, at det er Hensynet til Udlandet, der har fremkaldt den indenlandske Betalingshenstand, men det er ikke rigtigt, forekommer det mig, at det udelukkende er Hensynet til Udlandet, der kommer til at gøre sig gældende, naar man skal udforme en saadan Lov i dens Enkeltheder. Det forekommer mig, at man saa ogsaa maa tage lidt Hensyn til, at de, der kommer ind under Loven, bliver ligeligt stillede, saaledes at det ikke, som det fra forskellige Sider er fremhævet, bliver en uretfærdig Lov, der af ganske uforklarlige og, jeg kunde fristes til at sige, uforvarselige Grunde giver den ene, hvad den nægter den anden under ganske beslægtede Forhold. Derfor synes jeg ikke, at man kan anerkende det Udgangspunkt, at man her kun har at tænke paa, hvad Udlandet kan fordre, vi har ogsaa at tænke paa, hvorledes vi bedst gør Ret og Skel indenfor vort eget Lands Grænser. Derfor anbefaler ogsaa jeg paa det bedste, at man stemmer for det fra Folketinget oversendte Lovforslag.

Ordføreren (Falbe Hansen): Jeg maa fastholde, at der ikke nu er nogen Eksportvanskelighed, og alt gaar i en forholdsvis rolig Gænge. Det er ganske vist, at man ikke skal vente med sin Medicin alt for længe, men det er dog sjældent, at en Læge giver en kraftig Medicin, inden Patienten er syg. Hvad særlig Landmanden angaar, og den Vanskelighed han skulde have — jeg nævner Landmanden, de indkaldtes